

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. februar 2008
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2008-150-0563
Dok.: ANS42475

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 223 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 22. januar 2008.

Lene Espersen

/

Lene Volke Roesen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 223 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, i hvor mange tilfælde anklagemyndigheden har forlangt fremmede statsborgere udvist af Danmark, og dette er blevet underkendt ved domstolene med henvisning til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention inden for henholdsvis de sidste 5 og 2 år? Der ønskes samtidig en beskrivelse af hver enkelt sag af de enkelte straffelovsforbrydelser, som de fremmede statsborgere måtte være blevet dømt for.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigsadvokaten, hvortil der henvises:

”Rigsadvokaten er ikke i besiddelse af fuldstændige og umiddelbart tilgængelige oplysninger om, i hvor mange tilfælde anklagemyndigheden i de nævnte perioder har nedlagt påstand om udvisning af fremmede statsborgere fra Danmark på baggrund af strafbart forhold, og i hvilket omfang en sådan påstand ikke er blevet fulgt af domstolene med henvisning til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det fremgår af Rigsadvokat Meddelelse 5/2006 om behandlingen af sager mod udlændinge, hvor der er spørgsmål om udvisning på grund af strafbart forhold, at anklagemyndigheden skal sende en kopi af alle domme i sager, hvor der har været nedlagt påstand om udvisning, til Udlændingesservice til orientering. Der er ikke en tilsvarende indberetningspligt til Rigsadvokaten.

Domme i sager, hvor der er sket frifindelse for påstanden om udvisning, sendes af den anklagemyndighed, der har givet møde i sagen, til Udlændingesservice inden ankefristens udløb, således at der gives Udlændingesservice lejlighed til at udtale sig om ankespørgsmålet.

Hvis vedkommende anklagemyndighed forelægger sagen for den overordnede anklagemyndighed med indstilling om anke vedrørende spørgsmålet om udvisning, anmodes Udlændingesservice samtidig om at afgive udtalelse om ankespørgsmålet til vedkommende overordnede anklagemyndighed.

Det kan således ikke udelukkes, at Udlændingesservice har mulighed for at fremkomme med yderligere oplysninger til belysning af de rejste spørgsmål.

Det bemærkes, at Rigsadvokaten har foretaget en gennemgang af nyere højesteretspraksis vedrørende udvisning på grund af strafbart forhold og forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 i Anklagemyndighedens Årsberetning (AÅ) 1998-1999, bind 3, AÅ 2000, AÅ 2001-02 og AÅ 2003-04. Der henvises endvidere til Rigsadvokatens oversigter over højesteretspraksis, der offentliggøres på hjemmesiden www.rigsadvokaten.dk.

Højesteret har, som det fremgår heraf, taget stilling til spørgsmålet om udvisning i en række sager. I de seneste fem år har Højesteret i nogle sager frifundet den tiltalte for påstanden om udvisning.

Det bemærkes, at der ikke i den forbindelse i højesteretspraksis som udgangspunkt henvises til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention som grundlag for frifindelsen. Bedømmelsen af udvisningsspørgsmålet sker som hovedregel med henvisning til de forhold, som er angivet i udlændingelovens § 26.

Udlændingelovens § 26 har følgende ordlyd:

”§ 26. Ved afgørelsen om udvisning skal der tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af

- 1) udlændingens tilknytning til det danske samfund,
- 2) udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold,
- 3) udlændingens tilknytning til herboende personer,
- 4) udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, herunder i relation til hensynet til familiens enhed,
- 5) udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og
- 6) risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.

Stk. 2. En udlænding skal udvises efter § 22, nr. 4-7, og § 25, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod.”

Det følger både af forarbejderne til bestemmelsen og retspraksis, at udlændingelovens § 26 anvendes under hensyn til Danmarks internationale forpligtelser, hvilket omfatter forpligtelserne ifølge Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, herunder det krav om proportionalitet, som følger af konventionens artikel 8.”

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt Udlændingesservice måtte ligge inde med yderligere oplysninger, kan der henvises til Integrationsministeriet, hvorunder også reglerne i udlændingeloven om udvisning henhører.